

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 2. Minæ sunt hæ terribiles Dei. Ego vado: pro vt Israëlitæ cognouerunt ,
& Samuel declarauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

22 tate, modulamini, & laudate, Deum collaudando,
 23 qui sibi sedem elegit in Sion super Ierusalem. Et
 24 quid cantabimus? *Sicut erat.* Emphaticum est
 25 hoc verbum, illo quoque Ihuas vitur dum air
 26 *Notis facite in populis adinventiones eius.* Alij
 27 hic legunt: *Communitationes eius*, ut quoque no-
 28 tat D. Hieronymus in alio loco. Alij *Consilia*
 29 *eius*, q. d. Hymni cantentur publice, ac prae-
 30 cō, & Dei extollantur consilia, adinventiones,
 31 studia in nostrum emolumentum, Totus sciat
 32 orbis actus infinitae si & misericordiae, quibus
 33 nostram intendit procuratque saluationem: hos
 34 mihi, quae signis actus. *Quoniam requirunt*
 35 *sauguium eorum recordatus est.* Quando velut
 36 leo rugit, & discerpere videtur velle pecca-
 37 tores: illosque aeternum perdere, & alius attol-
 38 lit armatum flagello brachium, quo libret iētū
 39 in eorum ruinam sauiorem gradum sistit, sa-
 40 grum cohibet, & recordatur. In actu oculi mu-
 41 tatur, & ex severo iudice in patrem mutatur
 42 mansuetissimum: dumque flagella intendit
 43 perditionis, sistit, & nobis quo fugiamus mo-
 44 dum perostendit. *Recordatus est.* Cuius? *Quo-*
 45 *modo miseretur pater filiorum, miserum est Domi-*
 46 *nus timens se, quoniam ipse cognovit signum-*
 47 *tum nostrum, recordatus est, quoniam pulvis*
 48 *sumus.* Nostram novit miseriam, nec diffi-
 49 cile, nos a dæmonio vno pulillo pomo decipis
 50 ac velut venio, passionum nostrarum abripi
 51 concupiscentijs. Sumpta est methaphora à pa-
 52 tre qui gladium stringit in filium adeo con-
 53 tumacem, ut ad eos furoris actus patrem irretet
 54 qui dum maiori furore rapitur, istum suspen-
 55 dit, & recordatur, quod quem intendit castiga-
 56 re filius suus sit, ut inferius dissolvimus, ex-
 57 planantes verba illa prudentissima Tecuitidis:
 58 *Non vult Deus animam perire sed retractans*
 59 *cogitans, ne penitus perca: qui abiectus est.* Hanc
 60 summam Dei suspicio misericordiam, quā vti-
 61 tur etiam in illis incredulis, licet enim videatur
 62 iam nunc super illos ira suae depluere suppli-
 63 cia, ut eorum gravissima & obdurata merent
 64 peruersitas, nimirum, ut in peccatis suis mo-
 65 riantur: *In peccato vestro moriemini:* cedit tamen
 66 & secedit, mentem videtur mutare, retrocedit,
 67 & eis media demonstrat, quibus tantum effu-
 68 giant detrimentum, scilicet, si in ipsum credat.
 69 Hanc quoque nobis impertit monstratq; mi-
 70 sericordiam: licet enim nobis mortis commine-
 71 tur supplicium, ostendit tamen, quā viā illud
 72 effugiamus vitamque consequamur à secle-
 73 rum nostrorum viā declinando, ac retrogra-
 74 dendo, & pro ut hoc diligenter fecerimus,

ipse quoque à viā retrocedat minarum, quas,
 nobis prae dixerat infingendas.

§. 2. *Mina sunt haec terribiles Dei. Ego vado:*
pro ut Israëlita cognouerunt, & Samuel de-
claravit.

Dixit ergo eis iterum Iesus: *Ego vado* &c. Per-
 pende adueibium *Iterum*: quod D. Ioannes
 non sine causa apposuit. Ex omni parte cō-
 cecit Christus corda Pharisaeorum ac nostra. Pri-
 mō, promissis allicit: concionatur, & magna comi-
 tate, vultusque alacritate illis cōfert vitæ lu-
 cem peroptandam: *Ego sum lux mundi, quis sequitur Ioan. 8.*
me non ambulat in tenebris sed habebit lumen vitae. 12.
 Divina scriptura nomine lucis omnia bona com-
 prehendit. Vnde quod primō dixit Dauid lucem,
 confessum vocat letitiam: *Lux orta est iusto, & re-*
ctus corde letitia. O quanti valens v. r. lux aeter-
 nae. Audiunt hoc Iudaei, & nedum hac Christi
 promissione ad eius amorem excitantur, sed &
 illum asperrant increduli, & nouis impetunt
 calumnijs iniurijs. In alteram Christus partem
 declinat, eorum corda minis percudit, & multo
 addit horribiliora: *Dixit ergo eis iterum: Ego vado:*
vos desero.

Ut optior, recordatur Christus eius effectus,
 quem olim in liorum patrum cordibus tales mi-
 nae fuerant operatae, dum eos primi in egiptu de-
 aegyptia a feruitute, varijs prodigijs, signis, fa-
 voribus, beneficijs, & sicco pedis vestigio tradu-
 xit per mare rubrum, Pharaone submerso, eius-
 que deserto exercitu universo, magna pluit illis de
 caelo, pacem Angelorum: interim montem ascen-
 dit Moyses cum Deo collocaturus in eorum be-
 neficium: quid illi in tam stupendam lapsi sunt
 proditorem ut eam Moyses tertio vocet in su-
 perlatiuo gradu: *Peccatum maximum:* scilicet con-
 stare vitulum illum, ut Deum adorare, illi fausta
 omnia sua adscribere, acclamare: *Hi sunt Dii tui Exod. 32.*
Israel, qui eduxerunt te &c. Stomachatur Deus,
 eorum necem meditatur. Illum Moyses placet, sic
 ut nullus sit pater, qui tam cito filio indulgeat
 peccatori. Modo bene, inquit Deus: illis tuis per-
 motus precibus, peccatum remitto, verum tamen
 illis dico, non tam modo excipiant, *Ego vado,* *Exod. 33.*
Non ascendam tecum quia populus durus cervicis est.
 Dominus exasperans. O Domine replica Mo-
 yes, qua ratione populus, si eum deserueris, pro-
 ficiscetur? *Miriam,* respondet Dominus, *pre-*
cursorum tui Angelum, ut eiciat Chanaanem,
& Amorhaum, &c. & intres in terram fluentem
 G 3

lacte & melle. Descendit de Monte Moyses, hæc populo renuntiat, atque. Scitote, quia Dominus à vobis discedet, mittet vicarium sui Angelum, qui vos, ducat, præcedat, de scdat, iter applanet, hostes deterreat, & incolumes in terram promissionis introducat: *Audientis populus sermonem hunc pessimum, luxit, & nullus ex more indutus est cultu suo.* Iudicavit enim populus has esse minas omnium terribilissimas, & verbum illud in superlativo malum, *Sermonem hunc pessimum.*

In e. 32.
Exod.

Et bene quidem (inquit Caietan.) quia in se supremum malum concludebat: Deus etenim bonum est uniuersale, in se continens omne bonum, proinde sicut bonum summum est, secum habere Deum, eo quod in se contineat omne bonum: ita pessimum malum est, Deum nobis deficere, ipso quippe deficiente, nobis omnia bona deficere concludimus. Vnde amictu funebri induti, obortus lacrymis, Moysi respondent. Si discesserit Deus, si nos dimiserit, Angelum non querimus, qui nobis sit via dux, nec vel teruncij facimus totam illam terram promissionis, & si sic sit futurum, occidat nos, perdatque continuo, nec vltiorem gradum moueamus: quia conuertuntur, Deum discedere, nos deserere, & omnia nobis bona deficere. Proinde respondent

Exod. 33.
25.

Moysi, vt dicat Domino: *Si non tu ipse præcedis nos, ne educa nos de loco isto.* Substite paulisper popule Dei, non aduertis, quod licet discedat, tibi tamen promittat, mittendum Angelum adeo potestem, qui te ab omnibus malis securus deducat per viam, qui te ab hostium furore, ac cunctis infortunij protegat incolumem, qui terra promissionis ex alle instituat possessorem? An tantilli est faciendus Angelus, & talis Angelus? Tam facili facis terram desiderabilem, secundissimam, fluentem lacte & melle? Optime loquuntur, quia Deus est omne bonum, & quidquid bonum est, totum hoc in Deo est, hæc enim est eius definitio ptoprio ore Moysi descripta. *Omne bonum.* Si Deum deseras, medullitus & radicitus (a) deseras omne bonum. Est Deus: ita, salus, fortitudo, quies, abundantia, consolatio, & ipsum esse per essentiam: si ipse discesserit, quid superueniet, nisi mors, infirmitas, debilitas, afflictio, tribulatio, & eorum omnium, quæ esse habent, defectus uniuersalis? Proinde nec Angelus, licet supremus, nec omnes tres Hierachæ, nec novem chori, cum tales sint ac tanti, ne vel valent teruncij sine Deo. Nec terra, licet rivulos fundat lactis ac mellis, vera potest nominari fecunditas, aut delicia sine Deo, nec ipsum cælum gloriae exæltis, quidquam habebit, quod adferat gloriam sine Deo: *Quid*

(a) De
quajo.

enim mihi est in cælo, aut à te quid volui super terram? aiebat Pfaltes Regius: omnia sunt aduer-
sà, clades agnoscunt sine Deo. *Psal. 70.*

Hoc tangit ipsa Dei sapientia, dom ait: *Meum sunt diuitia, & gloria, opes superbs & iustitia.* Alij legunt, *Opes superba.* Verumtamè phrasia est scripturæ, quæ superba vocat, quæ sunt eminentissima, potèntissima, præclarissima. Ita Deus per Isaiam. *Ponam te in superbiam sanctorum.* Mecum sunt (inquit Deus) omnes diuitie gloria vniuersa, in me sunt omnes census, & opes, & omne bonum. Si à te discessero, vides quid tibi sit remaniturum, aut paupertas, & rem indigentia irremediabilis necessitas. Ingemuit Saul atum: abili curarum robore cruciatus: hinc ei bella mouent ardua, illic in eum insurgunt àij: nunc illi deficit consilium, modo languet animus. Consultit Prophetas, interrogat Sacerdotes, Duces conuocats, nec est qui eum solatur. Lamenta tollit ad sidera inquitens remedium, per totam terram circumspicit miser, ad quem possit afflictus referre, sed nec inuenit asylum omnem me vit rudentem, vt sibi quoddam ex præsentia Samuelis quarat auxilium ac solatium, & operà vsus Pythoh illa meruus apparet illi Samuel: qui illi: quid à ne queris? cui me tot vocibus inquietasti dormientem? quid me premis, quid virges, quid instas? Ne miseris, nec grauius accipias, patet Sanctissime, me omnibus virtutibus iugeo conuulsatum, sed nec solamen inuenio in cælis, nec in terras nec in Sacerdotibus: omnes se mihi subducunt, nec est qui respondeat, & *Coartor nimis.* Cerno mihi stantè cuncta succedere, percussumque me aduersa fortuna ad summam lineam peruenisse, Philisthai suis me premunt exercitijs, hinc me populus coartat vocibus, subterit Sacerdotes, nec respondent oracula. O te malis atibus destitutum: *Quid me interrogas, cum Dominus recesserit à te?* Absit Deus, deseruit te Deus auxiliator, quæ tibi modo portia pateat subsidij? quod tibi bonum sperandum, cui omnium deficit tonorum scarurigo? quod consilium, cum se tibi diuina subtraxerit sapientia? quod arima solamen cum à te recesserit: *Deus patenti & sola ipse.* Num Deus à te discessit, te dereliquit? nihil aliud tibi scias euenturum nisi portas, afflictiones, angustias cladem, & miserandam exercitus tui perditionem vniuersalem.